

SLUŽBA BOŽJA

LITURGIJSKO-PASTORALNI LIST

GODINA X

MAKARSKA 1970.

BROJ 5

TRIDENTINSKI I VATIKANSKI MISAL

Mnogim pojedinostima liturgijske reforme dan je u štampi veliki publicitet, katkada jednostrano i netočno, kao što je bio slučaj prigodom odobrenja rimskog kanona na živom jeziku i prigodom reforme kalendara.

Međutim, jedan nada sve značajan jubilej i jedan nada sve značajan početak s područja liturgijskog života prošli su sasvim nezapaženo. Radi se o 400-GODIŠNJICI TRIDENTINSKOG MISALA koji je bio u upotrebi sve do danas i o izdanju CJELOKUPNOG VATIKANSKOG MISALA koji će biti u upotrebi ubuduće.

Tridentinski Misal bio je objavljen apostolskom konstitucijom »Quo primum« pape sv. Pija V od 14. srpnja 1970. Taj je Misal izvršio neisporedivo značajnu ulogu u bogoštovlju i u kršćanskoj pobožnosti uopće. Općenito se smatra da je to bio jedan od najizvršnijih plodova Tridentinskog sabora. Premda opći raspored tog Misala potječe uglavnom od pape sv. Grgura Velikog, velika je zasluga Tridentinskog sabora da je prihvaćen općenito u zapadnoj Crkvi. O tridentinskom Misalu piše papa Pavao VI u apostolskoj konstituciji »Missale Romanum«: »Ne samo da je kroz četiri stoljeća bio taj Misal mjerilo svećenicima latinskog obreda za slavljenje euharistijske žrtve, nego su ga navijestitelji evanđelja raširili gotovo po svim zemljama. Osim toga su mnogobrojni sveti ljudi obilato iz njega hranili svoju pobožnost prema Bogu čitanjem Svetog Misla i molitvama«.

Najzamašniji plod liturgijske reforme II Vatikanskog sabora i liturgijskog pokreta prve polovine 20. stoljeća bez sumnje je cjelokupno izdanje MISALA II VATIKANSKOG SABORA »Missale Romanum ex decreto sacrosancti oecumenici concilii Vaticani II instauratum auctoritate Pauli Papae VI promulgatum«. Misal Vatikanskog sabora popraćen je dekretom

tom Sv. zbora za bogoštovlje od Velikog četvrtka, 26. ožujka 1970. Štampan je u vatikanskoj štampariji »Polyglotta«, a raspačavanje je započelo koncem svibnja.

Novi Misal ima tri glavna obilježja: 1. bolje izražava kršćansku vjeru nego dosadašnji Misal, 2. više se oslanja na tradiciju, ne samo na neposrednu kao dosadašnji, nego na tradiciju svih područja i vremena, posebno najstarijih, 3. bolje je usklađen sa životom i načinom mišljenja suvremene Crkve i čovječanstva.

U mnogim tekstovima, pače i u onima uzetim iz najstarije tradicije, štošta je promijenjeno i izraženo jezikom suvremene teologije i usklađeno s današnjom crkvenom disciplinom. Tako su promijenjeni mnogi izrazi koji govore o omalovažavanju zemaljskih dobara i o pojedinim oblicima izvanjske pokore koji su danas napušteni.

Uz velike prednosti novi Misal, kao i svako ljudsko djelo, ima dosta nesavršenosti i nedostataka. Skrećem pažnju samo na ono što mi se čini da će naši ljudi najteže primiti:

— Uloga nas iz Hrvatske i Slovenije u izgradnji novog Misala bila je gotovo nikakva. Mnoge su pojedinosti našim ljudima strane i teško će ih asimilirati. Ima li smisla računati na adaptaciju?

— Pojavom novog Misala postao je još akutniji problem sudjelovanja vjernika pjevanjem u misnom bogoslužju.

— Vrlo veliki broj svećenika neće se lako pomiriti s činjenicom da im svi tekstovi nisu u istoj knjizi. Ako je već kod Mise s narodom posebna knjiga za misnika, posebna za čitače i posebna za pjevače, kod Mise bez naroda svak će radije željeti jednu knjigu.

Uvođenje novog Misala je veliki događaj. Treba ga doživjeti nada sve pažljivo.

Fra Jure Radić

e
ne